

Mål C-408/22

Begäran om förhandsavgörande

Datum för ingivande:

20 juni 2022

Domstol som begär förhandsavgörande:

Conseil d'État (Frankrike)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

14 juni 2022

Klagande:

Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance

Motpart:

Bricolage Investissement France SA

Conseil d'État [utelämnas]

[utelämnas]

[utelämnas] [utelämnas]

Ministre de l'Économie, des Finances et de la Relance (Ekonomi- och finansministern, med ansvar för återhämtning) mot SA Bricolage Investissement France

Conseil d'État [utelämnas]

[utelämnas]

[utelämnas]

[utelämnas]

Sammanträde hölls den 1

juni 2022

Beslut av den 14 juni

2022

Med beaktande av vad som förevarit i målet:

Aktiebolaget (SA) Bricolage Investissement France gav in en ansökan till Tribunal administratif de Montreuil (Förvaltningsdomstolen i Montreuil) och yrkade att domstolen skulle förordna om nedsättning av den bolagsskatt som bolaget skulle betala för det räkenskapsår som avslutades år 2012, med ett belopp på 633 352 euro.

Genom dom nr 1806737 av den 10 oktober 2019 avslog nämnda domstol bolagets ansökan.

Genom dom nr 19VE04061 av den 19 oktober 2021 upphävde Cour administrative d'appel de Versailles (Förvaltningsdomstolen i andra instans i Versailles) denna dom och biföll Bricolage Investissement Frances ansökan.

Ekonomi- och finansministern, med ansvar för återhämtning, har i sitt överklagande och i sin replik, vilka registrerades den 19 november 2021 respektive den 10 maj 2022, [utelämnas] yrkat att Conseil d'État ska upphäva denna dom.

Ministern har gjort gällande att Cour administrative d'appel de Versailles har missbedömt bestämmelserna i artikel 223 B i den allmänna skattelagen och innebörden av Europeiska unionens domstols dom av den 2 september 2015 i mål C-386/14 och gjort en felaktig kvalificering av de faktiska omständigheterna när den fann att ett moderbolag som inte ingår i en skattegrupp från sitt beskattningsbara resultat får avräkna, utan att återföra någon kostnadsandel, alla utdelningar som omfattas av tillämpningsområdet för artikel 216 i samma lag och som erhållits från dotterbolag som är etablerade i en annan medlemsstat i Europeiska unionen än Frankrike.

Bricolage Investissement France har i sin svarsinlaga, som registrerades den 14 april 2022, yrkat att överklagandet ska avslås [utelämnas]. Bolaget har anfört att överklagandet inte kan vinna bifall på de åberopade grunderna.

[utelämnas]

Med beaktande av

- fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,
- code général des impôts (allmänna skattelagen) och livre des procédures fiscales (lagen om skatteförfaranden),
- domen av den 2 september 2015, Groupe Steria SCA (C-386/14), från Europeiska unionens domstol,
- code de justice administrative (förvaltningsprocesslagen),

[utelämnas]

Skäl:

- 1 Det framgår av handlingarna i underinstansens akt att Bricolage Investissement France, som är ett helägt dotterbolag till aktiebolaget Groupe Adeo, erhöll år 2012 utdelning från det polska dotterbolaget Leroy Merlin Polen, som bolaget äger till 100 procent, och deklarerade utdelningen, vid bolagsbeskattningen för den räkenskapsår som avslutades år 2012, i enlighet med de särskilda reglerna om moderbolag som föreskrivs i artiklarna 145 och 216 i den franska skattelagen. I enlighet med bestämmelserna i artikel 216.I i nämnda lag avräknade företaget utdelningsbeloppet från sin nettovinst, med undantag för en kostnadsandel motsvarande 5 procent. Genom en senare inlämnad begäran om omprövning yrkade Bricolage Investissement France att all utdelning från det polska dotterbolaget skulle avräknas, utan återinförande av kostnadsandelen. Efter avslag på denna begäran överklagade företaget till Tribunal administratif de Montreuil och yrkade att denna skulle förordna om att dess beskattningsbara resultat för det räkenskapsår som avslutades år 2012 skulle minskas med ett belopp som motsvarade denna kostnadsandel och om att motsvarande skattebelopp skulle återbetalas till företaget. Ekonomi- och finansministern, med ansvar för återhämtning, har överklagat domen av den 19 oktober 2021 genom vilken Cour administrative d'appel de Versailles, efter att ha upphävt domen av den 10 oktober 2019 genom vilken förvaltningsdomstolen hade avslagit detta företags yrkanden, förordnade om nedsättning av den bolagsskatt som företaget skulle betala för det räkenskapsår som avslutades år 2012, med ett belopp motsvarande den kostnadsandel som hade återförts till företagets resultat.
- 2 I artikel 216.I i den allmänna skattelagen föreskrivs, i den lydelse som är tillämplig i målet, att ett moderbolag från sin totala nettovinst får avräkna den nettointäkt, från sådana aktie- och andelsinnehav som ger rätt att tillämpa de särskilda reglerna för moderbolag, som uppburits under ett räkenskapsår, efter avdrag för en enhetlig kostnadsandel som fastställts till 5 procent av den totala intäkten från aktie- och andelsinnehav, inklusive skattetillgodohavanden. Enligt artikel 223 A i samma lag, i den då gällande lydelsen, avseende villkoren för tillämpning av de särskilda reglerna för moderbolag, gällde följande: *”Ett bolag kan vara ensamt skattskyldigt till bolagsskatt med avseende på hela det samlade resultatet i en grupp bestående av bolaget självt och de bolag i vilka detta, direkt eller indirekt via bolag eller fasta driftsställen i gruppen, oavbrutet har ägt minst 95 procent av kapitalet under hela räkenskapsåret... / Endast bolag som har samtyckt och vars resultat är skattepliktigt till bolagsskatt på de villkor som uppställs i allmän lagstiftning eller enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 214 kan vara medlemmar av gruppen. ...”*. I artikel 223 B, i dess tillämpliga lydelse, som innehåller reglerna om sambeskattnings, föreskrevs följande: *”Det totala resultatet fastställs av moderbolaget genom att räkna ut den algebraiska summan av resultaten från samtliga bolag i gruppen, beräknade på de villkor som uppställs i allmän lagstiftning eller enligt det förfarande som föreskrivs i artikel 214. / Det totala resultatet minskas med den kostnadsandel som hänför sig till de intäkter från aktie- och andelsinnehav som ett bolag i gruppen uppburit från ett bolag som är medlem av gruppen sedan mer än ett räkenskapsår och till de*

intäkter från aktie- och andelsinnehav som ett bolag i gruppen uppburit från ett mellanliggande bolag och som av moderbolaget styrkts härröra från intäkter från aktie- och andelsinnehav som betalats av ett bolag som är medlem av gruppen sedan mer än ett räkenskapsår och som inte redan har föranlett rättelser med tillämpning av detta stycke eller tredje stycket. ...”.

- 3 I artikel 49 i fördraget om Europeiska unionens föreskrivs följande: Inom ramen för nedanstående bestämmelser ska inskränkningar för medborgare i en medlemsstat att fritt etablera sig på en annan medlemsstats territorium förbjudas. Detta förbud ska även omfatta inskränkningar för medborgare i en medlemsstat som är etablerad i någon medlemsstat att upprätta kontor, filialer eller dotterbolag.
- 4 Europeiska unionens domstol har i en dom av den 2 september 2015, *Groupe Steria SCA* (C-386/14), slagit fast att artikel 49 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt ska tolkas så, att den utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning om sambeskattning, enligt vilken ett sambeskattat moderbolag har rätt till neutralisering av återföringen av en kostnadsandel som enligt schablon är fastställd till 5 procent av nettobeloppet av de utdelningar som det uppburit från bolag med hemvist i medlemsstaten vilka sambeskattas med moderbolaget, medan moderbolaget enligt denna lagstiftning nekas sådan neutralisering för utdelningar som det erhåller från dotterbolag med hemvist i en annan medlemsstat, vilka dock efter moderbolagets val objektivt sett hade kunnat bli föremål för sådan neutralisering om dotterbolagen hade haft hemvist i den förstnämnda medlemsstaten.
- 5 Ministern har hävdats att förvaltningsdomstolen i andra instans gjorde en felaktig rättstillämpning när den fann att *Bricolage Investissement France* hade fog för att, till stöd för sitt yrkande om nedsättning av den bolagsskatt som bolaget ålagts att betala för det räkenskapsår som avslutades år 2011, hävda att artikel 223 B i den allmänna skattelagen stred mot etableringsfriheten, eftersom den inte gav ett moderbolag möjlighet att neutralisera den kostnadsandel som återförts med avseende på intäkter från aktie- och andelsinnehav från dotterbolag som är etablerade i en annan medlemsstat i Europeiska unionen än Frankrike och som uppfyller kriterierna för att omfattas av systemet för sambeskattning, varvid det ansågs att den omständigheten att detta moderbolag, trots att det har äganderättsliga band med andra franska bolag som skulle göra det möjligt att bilda en skattegrupp, inte tillhör en sådan grupp saknar relevans.
- 6 Det råder genuin osäkerhet om hur unionsrätten ska tolkas, vad gäller frågan huruvida artikel 49 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning om ett system för sambeskattning enligt vilket ett sambeskattat moderbolag kan neutralisera den kostnadsandel som återförts med avseende på utdelningar som det erhållit från sambeskattade bolag med hemvist i denna stat, samt mot bakgrund av den dom från Europeiska unionens domstol som nämnts i punkt 4 ovan, med avseende på utdelningar från dotterbolag som är etablerade i en annan medlemsstat och som, om de hade haft hemvist i denna stat, objektivt sett skulle ha kunnat omfattas, efter eget val, av systemet för

sambeskattning, men enligt vilket det inte finns en sådan neutraliseringsmöjlighet för ett moderbolag med hemvist i denna stat som trots att det har äganderättsliga band med andra enheter med hemvist i samma stat som skulle göra det möjligt att bilda en skattegrupp, inte har valt att ingå i en sådan grupp, med avseende på utdelningar som det erhållit från dotterbolag med hemvist i denna stat och med avseende på utdelningar från dotterbolag som är etablerade i andra medlemsstater och som, förutom hemvistvillkoret, uppfyller villkoren för att kunna omfattas av systemet.

- 7 Frågan bör därför hänskjutas till Europeiska unionens domstol i enlighet med artikel 267.1 b i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Målet om det överklagande som getts in av ekonomi- och finansministern, med ansvar för återhämtning, bör vilandeförklaras till dess att nämnda domstol meddelat sitt avgörande.

BESLUT

Artikel 1 Målet om det överklagande som getts in av ekonomi- och finansministern, med ansvar för återhämtning, bör vilandeförklaras till dess att Europeiska unionens domstol har tagit ställning till frågan huruvida artikel 49 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt utgör hinder för en medlemsstats lagstiftning om ett system för sambeskattning enligt vilket ett sambeskattat moderbolag kan neutralisera den kostnadsandel som återförts med avseende på utdelningar som det erhållit från sambeskattade bolag med hemvist i denna stat, samt mot bakgrund av domen av den 2 september 2015, Groupe Steria SCA (C-386/14), med avseende på utdelningar från dotterbolag som är etablerade i en annan medlemsstat och som, om de hade haft hemvist i denna stat, objektivt sett skulle ha kunnat omfattas, efter eget val, av systemet för sambeskattning, men enligt vilket det inte finns en sådan neutraliseringsmöjlighet för ett moderbolag med hemvist i denna stat som trots att det har äganderättsliga band med andra enheter med hemvist i samma stat som skulle göra det möjligt att bilda en skattegrupp, inte har valt att ingå i en sådan grupp, med avseende på utdelningar som det erhållit från dotterbolag med hemvist i denna stat och med avseende på utdelningar från dotterbolag som är etablerade i andra medlemsstater och som, förutom hemvistvillkoret, uppfyller villkoren för att kunna omfattas av systemet.

[utelämnas] meddelat den 14 juni 2022.

[utelämnas]

[utelämnas]

[utelämnas]

[utelämnas]

[utelämnas]